

POSAVSKA STRAŽA

Brežice

Narodno-radikalno in narodno-gospodarsko glasilo za štajersko-kranjsko Posavje.

Krško

«Posavska Straža» izhaja vsaki 2. in 4. četrtek v mesecu, datirana z dnevom prihodnje nedelje. — Naročnina za celo leto znaša dve kroni, pri večjih naročilih popust po dogovoru in se naprej plačuje. — Cena oznanil za eno stran 48 K., za pol strani 24 K., za četrto strani 12 K., za osminko strani 6 K., za šestnajstinko strani 3 K., za dvaintridesetinko strani 1.50 K.; pri večkratnem oznanilu po dogovoru.

Vse pošiljatve (pisma, dopise, nakaznice, naročila, inserate i. t. d.) je pošiljati na naslov «Posavska Straža» v Brežicah. — Dopisi se pošiljajo na uredništvo, naročnina in oznanila pa na upravništvo. — Rokopisi se ne vračajo. —

Posamezna številka stane 10 vin.

Član 19. državnega osnovnega zakona o splošnih državljan-skih pravicah:

„Vsi narodi v državi so enakopravni in vsak narod ima nedotakljivo pravico, varovati in negovati svojo narodnost in svoj jezik. Enakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli, v uradih in v javnem življenju je od države priznana.“

Po njih delih ji bodeite spoznali.

Danes stoji socialna demokracija zlasti v naši Avstriji razkrinkana in gola. Rdeči plašč, v katerega se je do zdaj zavijala, je razcapan in preluknjan tako, da se lahko brez naočnikov opazi pod njim vso židovsko-liberalno nesnago. Tudi oni, ki so do sedaj imeli socialno demokracijo za pošteno zagovornico ljudstva, so spoznali, da socialna demokracija ni nič drugega kot slepilo in past nastavljena od svobodomiselnih odeluhov za nerazsodne ljudi. Kar ima socialna demokracija na sebi dobrega, je ravno toliko,

kolikor mora že vsaka past imeti. Tudi miškam se mora nastaviti v past košček slanine, ker drugače bi se nobena ne ujela.

Ljudstvo izpregleduje in sodi socialne demokrate po njih delih in ne več samo po njih bobnečih frazah. Ljudstvo je opazilo, da socialno demokratični agitatorji ne hodijo oznanjevat svojega nauka med najbolj zapuščene in nevarne ljudi, kakor n. pr. hodijo katoliški misijonarji med divje narode, ampak ti agitatorji silijo samo med ono delavstvo po mestih in vaseh, ki služi vsak teden gotov denar. Ni jim pa zadosti, ako jih delavstvo samo posluša, ampak jim mora tudi verovati in zato, ker jim veruje še plačevati 30—50 vin. na teden. Kjer pa se tem agitatorjem posreči dobiti večino delavstva na svojo stran, potem ostalo manjšino koj bojkotirajo. To se pravi, delajo na to, da delavci manjšine ne dobe nikjer dela, kjer so socialni demokratje v večini. Kaj bi se godilo delavcem manjšine, ako bi demokrati imeli povsod večino? One delavce, ki bi vstrajali v svojem prepričanju, bi pustili tudi lakote umreti, ali pa bi morali proti svoji vesti trobiti v njih socialistični rog. To je svobodomiselnost ali ne? In ti rdečkarji so še tako nesramni, da ob vsaki priliki ropotajo proti smrtnim obsodbam hudodelcev. Kaj je bolj nečloveško, ali obsoditi hudodelca k nagli smrti, kakor to dela državna oblast, ali pa obsoditi poštenega delavca k

počasni smrti z lakoto, kakor to dela socialna demokracija z bojkotom?

Ljudstvo je tudi opazilo, da demokratični agitatorji vedno preštevajo cerkveno premoženje in kažejo poslušalcem katoliško cerkev kot največjo kapitalistino, ne povedo pa, koliko dobrotelnih zavodov cerkev vzdržuje. O Rotšildu in o drugih židovskih in nežidovskih milijonarjih nikdar ne črhnejo. Čeravno znaša premoženje teh bogatašev neizmerno več, kakor pa cerkveno in zraven tudi ni obrnjeno v nikake dobrotelne človekoljubne namene, ampak ravno nasprotno.

Ljudstvo je tudi zvedlo, da je premoženje in imetje, katero je francoska liberalno-socialna demokratična vlada ugrabila cerkvam, prišlo v last za sramotno nizko ceno židovskim in nežidovskim kapitalistom, delavci in drugi reveži so dobili pa — fige.

Ljudstvo se pa tudi čudi in po pravici, da demokratični agitatorji in časopisje niso še nikdar zaropotali proti kupčiji s človeškim mesom t. j. s prodajanjem in zavajanjem deklet v židovske in nežidovske sramotne hiše in celo v turške hareme. Mej tem, ko katoliška cerkev vstanavlja razne družbe v varstvo takih nesrečnih deklet in se njeno časopisje z vso ogorčenostjo poteguje za te uboge reve, se demokrati vanjo z vso silo zaganjajo, ter s tem kažejo, da so dobri in zvesti varuhi nesramnih hiš in turških haremov.

LISTEK.

Kmečki upor ali stara pravda.

Zgodovinska povest iz 16. stoletja. Po Avg. Šenoa. Dalje.

Poldne je davno minilo, v zvoniku ječi zvon. Zvoni-li v večno luč, zvoni-li v znamenje ognja, zvoni-li za mrtvim?

Mrak se je spustil na zemljo. Vojaki letajo po mestu kakor volkovi za plenom in vlačijo iz hiš obupane žene na ulico. Tam leži v sredi snega pogorišče, ob njem sedi obupana mati, tam zopet šviga plamen iz žitnice. Nad mestom vali se gosti dim. Kamorkoli pogledaš, povsod je sneg krvav. Za vsakim oglom, za vsakim plotom leže krvava mrtva trupla z mečem ali s puško v rokah, v največji grmadi leži tudi mali čevljar.

Polovica kmetov je poginilo, rešilo se jih je prav malo. Pa dobro je mrtvim, gorje živim, ki so prišli Turnu v oblast. Med njimi so kapitani: Turkovič, Bartolič in Drvodelič. Gorje njim!

— Čakajte! pasje duše — roga se jim Turn, — za vsako kapljo plemenite Lazarjeve krvi pade ena pasja kmečka glava. Tiho kapajo nesrečnikom grenke solze po obrazu, tiho teče Sava po snežni planjavi noseč s saboj sto in sto mrtvih Hrvatov, noseč je nazaj v milo domovino.

Nese jih mar k materam, k ženam ali k otrokom? Bog ve.

Baron Turn zbira zopet svojo vojsko pred cerkvo.

— Vodje kmečkih psov — zaukazuje podpolkovnik — odvedite jutri pod močno stražo v Ljubljano! Vi ostanete tu z strelci,

jaz se pa napotim takoj, ko zasvita zora, z ostalo vojsko na Hrvaško, na pomoč gospej banici. —

— Stojte! nadaljuje Turn — vsekako je potrebno, da označimo primerno one, ki so se dvignili zoper nas. Odrežite vsakemu nos in levo uho, naj nosi ta znak ostalim v strah.

Iz goste megle odseva plamen; okoli ognja čepe hrvaški pešci in kranjski konjeniki. Vojaki pijejo, pojejo in plešejo kolo, zdi se ti, dasi na proščenju. Skoz temno noč razlega se grozovit krič nesrečnih sužnjev, kojim pritiska uskoški nož krvavo znamenje v glavo. Nad rumenim plamenom, nad snežno planjavo kroži pa po zraku črni gavran in kroka žalostno pesem: Oj stara pravda! oj zlata svoboda! kje si? —

Dalje prih.

Zahtevajte in razširjajte povsod „Posavsko Stražo!“

Pravijo, da hočejo ljudstvo osvoboditi, sami pa uklepajo in pomagajo ljudi uklepati ter v sužnost prodajati. Ob enem pa nesramno napadajo cerkev, ki je suženstvo odpravila in ga še vedno odpravlja.

Zadnje državnozbornske volitve pa so še posebno odprle vči vsem. Židovsko vodstvo avstrijske socialne demokracije je poskrbelo, da je izvoljeno deset poslancev židov v novi državni zbor. Delavcem socialnim demokratom moramo čestitati, da so si izvolili takšno krivonosno zastopstvo. Še bolj pa jim čestitamo zato, da so se pri ožjih volitvah združili z liberalci, kateri so z vsemi močmi nasprotovali volilni retormi in so prave pijavke ljudstva. S tem so demokratje pokazali da so vse prej nego delavska stranka.

Poslanci slov. kmečke zveze.

Shod v Št. Juriju ob južni železnici.

V nedeljo 25. avgusta je imela naša Slovenska kmečka zveza že dolgo zaželeni javni shod v Št. Juriju ob juž. žel. Zbralo se je okoli 200 vrlih šentjurskih možev in fantov. Prihitieli so k nam trije govorniki, dva državna poslanca S. K. Z. dr. Benkovič in Pišek, in podpredsednik S. K. Z. Mlakar. G. Mlakar odpravi shod in odda besedo dr. Benkoviču, ki burno pozdravljen, prinaša pozdrave od poslancev S. K. Z. in Slovenskega kluba sploh. Omenja, da ima S. K. Z. pravico zborovati na celem Spodnjem Štajerskem, toraj ni nobena hujskarija, če S. K. Z. xboruje tudi v Št. Juriju ob juž. žel., če tudi nima v tem okraju še našega poslanca.

Potem govori o vzroku, zakaj se je S. K. Z. ustanovila. Ožigosa prejšnji gnili mir, ker se je v tem času za ljudstvo tako malo storilo in ker se je pod to slogo širil gnili liberalizem, proti kateremu se bo S. K. Z. zmiraj z vsemi močmi, toda s poštenimi sredstvi bojevala, naj si nastopa ta liberalizem v obliki Narodne stranke, ali v kateri drugi obliki. Nadalje omenja, da je S. K. Z. tudi narodna, mogoče še bolj kakor liberalna Narodna stranka. Potem govori o potrebi združitve kmetov, ki je pri nas mogoča le v S. K. Z. Poroča o veliki kmečki ati agrarni zvezi vseh kmečkih poslancev v državnem zboru. Naznanja, da so k tej zvezi, ki šteje okrog 270 poslancev torej več kot polovico vseh poslancev, pristopili tudi vsi poslanci Slovenskega kluba. Na to veliko kmečko zvezo se bo morala vlada zanaprej ozirati pri sklepanju postav in zdaj je upanje, da se bo dalo kaj storiti za kmeta.

Razloži vzroke, zakaj sta se ustanovila Slovenski klub in Jugoslovanski klub, zakaj naši poslanci ne marajo iti z liberalnimi poslanci v eden klub. Nadalje še omenja potrebo jugoslovanskega ministra, o uradništvu, o nagodbi z Ogrsko, in melioracijskem zakladu. S tem je končal svoj govor. Burni živio-klici so pokazali, da je njegov govor napravil velik utis na zborovalce.

Nato je povzel besedo državni poslanec Pišek, ki zopet burno pozdravljen, govori jako poljudno in prikupljivo o samopomoči kmeta v združitvi, o krivični ceditvi posestva in omenja, da je že stavil državnem zboru predlog, da se ta krivica odpravi, in da hoče to tudi doseči; nazadnje govori tudi o zavarovanju za starost in onemoglost. Navdušeni živio-klici so pri-

čali, da je govoril vsem iz srca. Njegov govor je žel priznanje celo od pristašev Narodne stranke.

Za njim govori podpredsednik S. K. Z. g. Mlakar navdušeno o namenu S. K. Z. in o združitvi kmetov v Kmečki zvezi. Pravi, da se bo S. K. Z. potegovata za razbremenitev kmečkih posestev in da naj se odpravi zemljiški davak in se naj upelje dohodninski davek. Govori tudi o ljudskih šolah, o carini in drugim. Nazadnje pa vabi vse kmete, da se naj združijo v Slovenski kmečki zvezi. Viharni živio-klici.

Nato se izvoli krajni odbor S. K. Z. sami vrli kmetje.

Sprejete so bile sledeče resolucije:

Javni ljudski shod S. K. Z. v Št. Juriju ob juž. žel. dne 15. avgusta:

a) odobrava postopanje svojih poslancev v državnem zboru, njih vstop v Slov. klub in jim izrazi popolno zaupanje;

b) obsoja odločitev dr. Ploja od poslancev S. K. Z.;

c) zahteva, da se vsekakor prepreči otvoritev meje za uvoz živine ali klanega mesa iz Srbije ali Balkana sploh;

d) zahteva, da se čim preje otvori kmetijska šola za Spodnji Štajer.

Proti resolucijam je glasovalo samo 6 pristašev Narodne stranke. Ko se še podpredsednik shoda zahvali govornikom za njihov trud in poučljive govore, zaključí predsednik ta sijajni, blizu poltretjo uro trajajoči shod.

Poslanec dr. Benkovič v Zagrebu.

Dne 22. avgusta se je vršil v Zagrebu shod hrvatske «Stranke prava». Poslanec slov. km. zveze je zastopal tamkaj državni poslanec dr. Benkovič, ki, burno pozdravljen, pozdravi skupščinarje v imenu «Slov. kluba» (viharni živio-klici), torej v imenu ogromne večine slovenskega ljudstva ter jim želi popoln uspeh pri njih posvetovanjih in sklepah v kolikor se tičejo koristi celokupnega hrv. naroda. Glede na stališče «Slov. kluba» v hrvaškemu vprašanju se govornik sklicuje na govor dr. Krekov, s katerim se on in celi klub popolnoma strinjata. Nazore, ki so tam izraženi, bo klub vsigdar z največjo energijo zastopal, posebno pa pri sklepanju avstrijsko-ogrske nagodbe branil ustavno stališče hrvaškega naroda brezobirno in ramo ob rami z zastopniki hrvaškega naroda iz Istre in Dalmacije. (Viharno odobravanje.) — Hrvaško vprašanje v svojem sedanjem stadiju je tudi življensko vprašanje za Slovence. Kar se tiče notranjih strankarskih razmer v Hrvatski, izjavlja govornik, da je stališče njegove stranke seveda to, da se vanje ne vmešava. Vkljub temu pa vidi on v stranki prava glavno zavetišče za obrambo hrvaških pravic; kar pove že ime stranke. Govornik želi, da bi Hrvatje našli kmalu tako stališče, iz katerega bodo lažje branili interese ljudstva, kakor dozda, cilj pa mora ostati vedno isti: politično in gospodarsko neodvisna Hrvaška skupno s slovenskimi zemljami, kajti le v tem okviru in v tej zvezi bodo Hrvatje najlažje dosegli svoje ideale. (Viharno odobravanje.) Končno pozdravlja govornik skupščino kot najbližji sosed Hrvatske, zastopnik volilnega okraja brežiškega in v imenu štajersko-kranjskega Posavja, kjer je slovensko-hrvaško zajedniško

čustvovanje poglano globoke korenine vsled zgodovinskih skupnih dogodkov: bitke pri Sisku, kmečki 'punti itd. in vsled neprestanega medsebojnega socialnega stika. (Živahno ploskanje.) Govornik želi, da bi se ta čut skupno vedno bolj in več gojil ter negoval, kar bo on od svoje strani z vsemi silami podpiral. Da njegova želja ni prazna prevara, dokazujejo zadnji veliki izleti Hrvatov čez mejo, na drugi strani pa gravitiranje slovenskih sosedov proti Zagrebu. (Viharno pritrdjevanje.) Govornik konča z željo, da bi jugoslovanska misel mogočno vzrastla in napredovala.

Govornika med viharnimi živio-klici vzdignejo na rame. Vsi poslušalci so bili od te prisrčne ovacije navdušeni in prevzeti. Videlo se je, da je zborovalcem nad vse drago prijateljstvo slovenskega državnozbornskega kluba.

Ta govor je madžarske politike zelo razkačil, ker kaže popolno edinstvo med Hrvati in Slovenci. Na dr. Benkoviča sta se zlasti hudovala «Budapesti Hirap» in «Egyertes», češ da bode treba prihodnjič take nadležne Avstrijce z orožniki do meje spremljati. Seveda bode ta jezica ostala brez vspeha, ker vzajemnosti Jugoslovancov ne prepreči tudt brutalna madžarska sila.

Mednarodni socialistovski kongres.

V Stuttgartu so se zbrali sredi avgusta t. l. socialni demokratje vseh dežel in narodov. Obravnavali so najraznovrstnejše stvari. Dnevni red je bil:

1. Razširjanje protivojaške misli.
2. Naselbinsko vprašanje.
3. Razmerje med stranko in strokovnimi društvi.
4. Naseljevanje in izseljevanje.
5. Ženska volilna pravica.

Strankin načelnik nemške socialne demokracije je podal najprej pregled strank na nemškem. Iz njegovega prezanimivega poročila je razvidno, da je najmočnejša stranka na Nemškem katoliški centrum (krščanski socialci), ki ima 100 mož v parlamentu. Liberalci v Nemčiji nimajo nobene bodočnosti. Socialna demokracija ima po vseh nemških deželnih zborih 136 poslancev, v državnem zboru jih sedi 43; socialno-demokratskih občinskih zastopov je danes v Nemčiji že 2000.

Nato se je govorilo o ženskem gibanju po posameznih deželah; kaj so se pa dogovorili, ni znano, ker so morali vsi nesocialisti zapustiti zborovanje.

V debati o protivojaški misli je prišlo do ostrih preprirov. Najbolj sta si bila v laseh Francoz Hervé, ki je predlagal resolucijo, naj socialni demokratje v vsakem slučaju delajo proti vojski in če bo treba s splošnim delavskim štrajkom, in vodja nemške socialne demokracije, Bebel, ki je predlagal zmernejšo resolucijo, Konečno se je sprejela resolucija v smislu Beblovem.

Glede druge točke o razmerju med strankami in strokovnimi društvi se bratci niso še mogli zediniti. Vprašanje je, ali je upravičeno in dopustljivo strokovno gibanje, ki ni socialno-demokratsko. Zares kočljivo vprašanje, kjer si bodo mnogi Marksisti s pametnejšimi revizionisti še segli v lase. Rešitev vprašanja se je odložila na pozneje.

O kolonialnem (naselniškem) vprašanju so se tudi posvetovali, pa nič sklenili. Resolucija, ki jo bodo predlagali, pravi, da socialisti ne obsojajo načeloma kolonialne politike. Socialistične stranke naj v parlamentu delajo na to, da se ustanovi mednarodna kolonialna pogodba glede na domačinsko pravo.

V čemur se socialni demokratje edino še strinjajo, je vprašanje o ženski volilni pravici. Pri obravnavi jo tem vprašanju se je pa voditelju avstrijske socialne demokracije dr. Adler-ju, slaba godila. Ožitali so mu da je capljal za avstrijsko vlado, ki mu je namignila, da ne želi ženske volilne pravice, mesto da bi visoko dvignil zastavo z napisom: Vun z žensko volilno pravico? Dr. Adler se izgovarja, da se boji klerikalnih žena, če bi se ta v Avstriji uvedla; drugi rudečkarji pa niso odobravali njegovega početja, temveč so sklenili resolucijo, ki označuje gotovo taktiko za nedoslednost in nepravilnost.

Pri razpravi o predlogu dr. Ellenbogna glede na naseljevanje in izseljevanje delavcev je prišlo do velikih škandalov, ker se Angleži niso hoteli pokoriti sklepu večine, da se ima razgovor končati. Tako je tudi to vprašanje ostalo nerešeno.

Kongres se bliža svojemu koncu, a socialni demokratje, ki so tako edini, kadar se gre za boj proti cerkvi, so pokazali veliko needinost, ne le v taktičnih, ampak tudi v načelnih vprašanjih. Izmed vseh teh točk dnevnega reda so se zedinili komaj v dveh vprašanjih, in še to, izvzemši žensko volilno pravico, le komaj, komaj. To je ona socialna demokracija, ki skuša dobiti tudi še verno delavstvo na svojo stran češ, vera je privatna stvar, v resnici je pa malodane edini njen namen, bojevati se zoper vero in cerkev. «Razkristjaniti sebe in potem še ljudstvo,» to je pravi njen namen, kakor priznava socialno-demokratsko glasilo «Il Lavoro». «Socialna demokracija se ne sme bojevati proti duhovništvu samo na političnem polju,» tako pravi ta list, ampak v prvi vrsti na verskem, ker nauk Kristusov docela nasprotuje socialističnemu.» — Zato v vernem slovenskem ljudstvu ni mesta za socialno demokracijo.

Politika in davek.

Nekateri «narodni» gospodje v Brežicah se hudujejo radi izida zadnjih volitev v komisijo za obrtni davek, češ da je to zakrivila P. S., ker je postavila nekatere politično preveč prononsirane kandidate. Vsak izgovor je dober, kadar velja odgovornost na druge zvaliti. Vidi se, da ti gospodje niti kandidatne liste niso prebrali; med njimi je najmanj 10 odločnih nasprotnikov P. S., tedaj polovica. Bolj pravično se menda ne more razdeliti kandidate.

Sedaj se pritožujejo nekateri gospodje, češ zakaj pa niste tega in tega postavili; dotičniki pa niti volilne pravice niso imeli, gospodje so šele po volitvah zvedli, da se gre za volitve v obrtno, ne pa osebno dohodninsko komisijo! Zoper to kandidatno listo tudi nikdo ni ugovarjal, dokler se niso volitve neugodno zvršile, po zaslugi raznih «narodnjakov» kot so krčmar Retzer, poštar Retzer, krčmar Iljaš, ki so napravili divjo gonjo po glasovnicah za brežiške nemčurske kandidate.

Značilno je, da je mnogo «narodnih» pristašev po okolici raje svoje glasovnice oddalo za nemčurske kandidate, nego za mešano slovensko listo. Lep dokaz «narodnjaštva» teh obrtnikov.

Kot žalostno resnico pribijemo, da najgorečnejši pristaši «narodne» stranke niso storili nič, mnogo jih je celo oddalo svoje glasovnice nemčurjem na razpolago!

Kandidati so bili gotovo srečno zbrani, kajti pri davku se po navadni človeški pameti ne gleda na politiko, ampak merodajno je bilo načelo, voliti može, ki imajo voljo in zmožnost zastopati koristi okoliških davkoplačevalcev zoper pritisk davčnega vijaka, katerega ravno nemška gospoda v Brežicah prav malo čutijo; saj so dosedaj gospodarili v tej komisiji.

Poznamo pa gospoda, ki se je zelo trudil priti v osebno dohodninsko komisijo; toda njegovega obljubljenega delovanja pogrešamo.

Volitve v komisijo za obrtni davek so torej končale s tem, da so prodrli kandidatje brežiške nemškutarije kot volilni može; s tem še cela zadeva ni rešena, ker imata govoriti tudi kozjanski in sevniški sodni okraj, vendar hočemo resno besedo izpregovoriti;

Te volitve so znak gospodarske in narodne letargije našega obrtništva, hujšega izraza nočemo rabiti. P. S. je že pred tremi tedni opozorila na važnost volitev, toda do 1. septembra se obrtniki sami in drugi prizadeti niso ganili. Šele 1. t. m. se je vršil neki konventikel, med tem so pa nasprotniki že pobrali glasovnice in izkaznice ter jih porabili za se.

Dokler se obrtniki tudi sami ne bodo nekoliko bolj pobrigali za svoje koristi, toliko časa naj le mirno prenašajo davčni vijak in pristransko postopanje obrtne zadrage, ki je zlasti sedaj po uveljavi novega obrtnega reda izredno velike važnosti in ima mnogo večji delokrog nego preje.

Značilno je dalje, da so nekateri odločni pristaši «narodne» stranke javno agitirali za kandidate brežiških nemčurjev, četudi je P. S. priobčila po dogovoru z obrtniki obeh strank imena kandidatov za volilne može, ki bi morali tudi «narodnjakom» po godu biti; sploh pa se tu ne gre za strankarstvo, ampak le za pravično razdelitev obdavčenja.

«Narodnjaštvo» teh liberalcev, katerim je gnjili liberalizem več nego narodnost, smo že davno spoznali.

Celo zaupniki «narodne» stranke niso smatrali vredno odati svoje glasovnice v prid skupnih slovenskih kandidatov! Z imeni lahko postrežemo, ako ljubo. O končnem izidu volitve članov komisije bomo poročali.

Maribor — Celje.

«Domovina» je pred nedavnim časom prinesla neko jeremijado, v kateri se mnogo piše o mariborskih zadevah in zlasti povdarja, da dr. Korošec in dr. Verstovšek in dr. v narodnem oziru baje nič ne store. Seveda je «Domovina» pozabila navesti prave narodne lenuhe, katerih je dovolj v Mariboru in se zlasti nahajajo v vrstah somišljenikov «Domovine». Dr. Benkovič je na shodu v Št. Juriju na j. ž. omenil ta dopis in zlasti ožigosal narodno lenobo

«narodne» stranke, ki v Celju ne stori ničesar zoper skupne naše narodne nasprotnike, pač pa edino in edino le pobija slov. kmečko zvezo; seveda pri tem boju (katerega bomo gospodom še otežkočili) gg. Spindler, Kukovec, Furlani in dr. ne preostaja časa za narodni boj. «Dom.» od 28. avgusta zavije po svoje te besede dr. Benkoviča; zato priobčimo to resnici odgovarjajočo poročilo.

Hujskanje zoper šolo — v očeh „Domovine“.

Kako tintomazi pri «Domovini» kujejo poročila o shodih, sledi iz poročila o shodu kmečke zveze v Jurkloštru. O tem shodu smo nekje brali, da so se kmetje zgražali nad postopanjem učiteljstva radi šolskih zamud. «Dom.» na shodu ni imela poročevalca, kljubu temu pa v svoji notici o shodu dostavlja «na shodu se je grdo hujskalo proti šoli in učiteljstvu!» Pri «Dom.» ena laž več ali manj ne zaleže, samo da doseže namen hujskanja učiteljstva proti dr. Benkoviču, ki je že opetovano na shodih pojasnil stališče kmečke zveze do šole, namreč da treba iz šole odpraviti nepotrebni batast, zlasti bolj negovati poljedeljski pouk in po potrebi upeljavati nerazdeljeni šolski pouk itd. Na shodu v Jurkloštru se o šolstvu sploh ni govorilo; šele po shodu je dr. Benkovič sprejel želje več kmetov, naj se jim posreduje odpust občutnih in večkrat neopravičenih kaznij radi šolskih zamud in da se jih pomilosti radi znane jurklošterske afere. 28 kmetov je bilo namreč občutno kaznovanih, ker so se umešavali v licitacijo del za razširjanje šole. Prošnja za pomilostenje in odpust globe je pri «Dom.» že hujskanje zoper šolo; seveda si je urednik to pri zeleni mizi izmislil! Naj se «Dom.» raje obrne na naslov učiteljev, ki s svojim neljudomilim ravnanjem kmete spravljajo v zapor, zlasti v laškem okraju. Tudi v brežiškem okraju so nekateri učitelji kljubu ukazu N. L. ovajali kmete radi praznih čenč, kakor se jih je tekom volilne borbe mnogo izcimilo, in jih spravljajo v zapor. Seveda taka maščevalnost je v očeh «Dom.» prav! Učiteljstvo pa se bo samo prepričalo, da «Allzuscharf macht schartig!»

Sodba liberalnega polboga o liberalizmu.

V seji poslanske zbornice dne 20. junija 1907. je češki realist profesor dr. Masaryk, ki je v očeh naših liberalcev polbog in njih vzor, govoril o liberalizmu sledeče:

«Govor poslanca dr. Kreka (člana slov. kluba) mi je ugajal, v njegovem govoru sem našel skušnjo življenja, politično mišljenje in odkritost; ti moram respektirati pri nasprotniku, nočem tedaj govoriti o klerikalizmu, samo sledeče rečem: Avstrijska cerkvena politika se je spravila nad šolo. Pri nas v Avstriji se nekaj godi, kar se godi v vseh katoliških deželah, v Belgiji, na Francoskem, deloma tudi v Nemčiji.

Po načelih se ločita, na eni strani krščanstvo, na drugi strani socialna demokracija.

Kaj hočemo mi (liberalci) ki se ne moremo odločiti na nobeno stran! Ne govorim le za sebe; problem se imenuje večkrat pomlajenje liberalizma. V resnici je liberalizem že blizu groba, to so danes tudi gospodje na levi priznali, če se tudi za liberalce izdajejo. Duševno življenje moramo ustvariti, ravno v onih slojih, ki niso ne na desni (krščanski), ne na levi (socijaldemokratski) strani, to so oni, ki so preje bili liberalci, ki so zavrgli liberalizem, pa tudi hočejo duševno živeti. Zlasti mi v Avstriji hočemo duševno živeti

Tako je govoril češki liberelec; tudi mi pravimo vedno, da je gnjilemu liberalizmu odklenalo. Krščanske stranke (tako tudi slov. kmečka zveza) imajo bodočnost; z liberalizmom pa v grob, četudi se skriva za razne krinke n. pr. na Štajerskem za narodnjaštvo.

Slovenščina pri finančnih oblastvih.

Da niso finančni uradniki na Spodnjem Štajerskem slovenščine zmožni, je pač obče znana stvar; manje znani so pa nebrojni slučaji, v katerih trpijo davkoplačevalci prav občutljivo gmotno škodo vsled tega, ker ne razume uradništvo jezika ljudstva, med katerim živi in uraduje.

Tukaj navedemo značilen slučaj.

Zakonika Anton in Terezija Starc kupila sta malo posestvo s hišico vred na Uidmu. Prodajalka Marija Bogulin odstopila je v dotični pogodbi v korist kupcema ne le lastninsko pralico, ampak tudi neko drugo pravico do odškodnine mesečnih K 6, ki jo je bila sama opravičena zahtevati od prvotnega lastnika g. A. Šušteršič za slučaj, da bi se povrnil neki France Butkovič iz tujine in bi zahteval zopet stanovanje v dotični hišici, v kar je opravičen po neki drugi vknjiženi pogodbi. Finančni uradnik nevesč slovenskega jezika smatral je pa to v pogodbi navedeno pravico za postransko kupcema nakladano dolžnost, zvešal je ceno prodanega posestva kar za K 730 in predpisal je na desetku za K 21.60 več, kakor sta ga bila dolžna po postavi plačati.

Pritožba na višjo inštanco podučila je še-le dotičnega uradnika, da sta »pravica« in »dolžnost« povsem različna pojma.

Krivično predpisan desetek se je sicer odpisal, stroške za pritožbo je pa le morala nedolžna stranka sama trpeti.

Kdo je temu kriv? Finančna uprava, ki postavlja jezikovno nesposobne uradnike med naše slovensko ljudstvo. Mi ostanemo vedno tega mnenja, da so uradniki zaradi ljudstva tu, ne pa ljudstvo zaradi uradnikov.

Brežiška policija.

Težko je najti v slavni avstrijski državi mesta, ki bi se ponašalo s tako glasovito policijo, kakor je policija v Brežicah, še težje je dobiti tako imenitnega občinskega tajnika kot je brežiški tajnik Karol Schallon.

Mož ni samo občinski tajnik, on je tudi šef policiji in v tej svoji funkciji uprizarja uprav gorostasne stvari,

V svoji domišljiji drži se za prvo osebo v občinski upravi, obnaša se, kot bi bila v njegovih rokah spojena vsa oblast, ne le

policijska, ampak tudi županska, politična in sodnijska.

Kot policijski šef ni vedno v službi, službeno uniformo obleče in bridko sabljico pripaše si — le v posebnih slučajih. Taki slučaji pripete se narvečkrat v dobi, ko priredijo Slovenci kako veselico in ko pride v mesto več slovenskega ljudstva.

V teh trenutkih je nevarno slovenski govoriti; Bog ne daj, da se oglasiš s krepkim »živijo«, policijski šef je takoj pri roki in te spravi v brezplačno stanovanje pod »rudečo laterno«

Svojo veljavo dokumentujejo možakar najrajši s pestjo, med telesnimi vajami so mu najljubše — zaušnice. Gospod je dosleden v svojem poslovanju, česar se je Karliček naučil v Celju, tega tudi Karol v Brežicah ne pozabi.

Pri telesnih vajah se ne ozira prav nič na to, je-li oblečen v službeno obleko, ali ne, ne ozira se tudi prav nič na stan, niti na starost žrtve, ki jo je vzel na »piko«.

Lansko leto je bil v službi oklofutal nekega starega državnega uradnika in nekega mladega trgovskega pomočnika, pred par tedni premikastal je pa zopet komaj 18 let starega pomočnika M. Gerjoviča v Brežicah, kateremu je priložil par gorkih zaušnic in ga vrgel ob tla.

Za ta junaški čin priznalo je prizivno sodišče v Celju gospodu Schallonu, — ki je bil v prvi inštanci oproščen — zopet denarno globo K 10, uvažajoč olajšilno okolnost, da se je baje Gerjovič nasproti tajniku nespodobno obnašal.

Radovedni smo, kdo pride zdaj na vrsto Schallonovim pestem, radovedni smo pa še bolj, kako dolgo bo politična oblast mirno občudovala slične telesne vaje brežiškega tajnika.

Novičar.

Slovenski uradniki v uradu psujejo pristaše slov. kmečke zveze s klerikalci. To je storil pravni praktikant dr. Jos. Tombah v Celju, ki je zaslišaval — seveda nepostavno — priče v zadevi dogodkov na shodu v Št. Juriju na j. ž. Prišel je iz svoje sobe in vprašal navzoče priče, katerih imena so na razpolago v uredništvu: »Ali je še kakšen klerikalec tu?« — Zoper tako postopanje slovenskega uradnika najslovesnejše protestiramo; naši poslanci bodo v državnem zboru brezobzirno storili svojo dolžnost in od oblasti zahtevali zadoščenja za tako žalitev v uradu. Še tega treba, da se bomo dali od mlečnozobih uradnikov žaliti. Celo dr. poslanec Masaryk je v drž. zborni priznal, da ima poslanec dr. Krek pravico zahtevati, da se njegovo stranko ne imenuje klerikalno, ker je ljudska stranka; Masaryk, ta uzor »svobodomisleca« po okusu »N. L.« in »Domovine« je menda merodajen v tem oziru. Sicer pa to zahteva olikanost, da se koga ne žali z besedo, katera se smatra kot žalitev. Taki uradniki, katerih je žalj dovolj med Slovenci, se naj ne čudijo, če ljudstvo nima razuma za njih težnje in če s takim postopanjem poslance ne moremo ravno razoneti za svoje želje. — Stvar bomo dalje zasledovali!

Vinorejska zadruga v Brežicah je imela pred kratkim časom svoj občni zbor. Že lani se je sprožila misel, naj se napravi

kataster, v katerem bodo razvidni vsi prodajalci vina, kakovost, množina in približna cena vina itd.; ta kataster naj bi bil v Brežicah vsem vinskim kupcem na razpolago. Od prodajalcev vina naj bi se pobirala primerna mala pristojbina za posredovanje. Tudi bi se naj napravil vinski sejem v Brežicah. Radovedni smo, ali bo novi odbor res kaj storil v prid vinorejcem, zlasti malim vinogradnikom. Izvršitev gorenjih načrtov ne potrebuje drugega kot nekoliko dobre volje in požrtvovalnosti.

Kazni radi šolskih zamud. »S. Narod« dr. Benkoviču šteje v velik greh, češ, da je kmetom v Jurkloštru obljubil, da se bo potegnil za one, ki so bili kaznovani radi opravičenih šolskih zamud. Nič bolj razumljivega za zdravo pamet! Ako je šolska zamuda opravičena, potem je vendar kažen neopravičena. Dokazano pa je mnogo slučajev, zlasti v laškem okraju, da učitelji iz političnih nagibov ljudstvo kaznujejo radi šolskih zamud! seveda kmet se ne zna pritožiti četudi bi zamudo večkrat lahko opravičil radi mraza, snega itd., kažen postane pravomočna, potem pa v — zapor! Neopravičenih šolskih zamud seveda nikdo ni zagovarjal; to si je izmislil »Narodov« dopisnik, ki niti na shodu ni bil.

Javni shodi slov. kmečke zveze se vrše v nedeljo 15. t. m. dop ob pol 8. uri v Loki pri Zidanem mostu v »Gradiču« g. Jakše, pop. ob 4. uri v Grabnu pod Gorico pri Rajhenburgu pri krčmi g. Habinca. Poroča držav. posl. dr. Benkovič. Slede 4 shodi v brežiškem okraju.

Shodi kmečke zveze v gornji savinjski dolini Luče, Ljubno in Rečica so se vršili v nedeljo dne 8. t. m. ob veliki udeležbi. Govorila sta državna poslanca dr. Benkovič in Korošec.

Velik shod S. K. Z. v Ptuj se vrši v nedeljo 22. t. m. udeležbe se ga vsi državni poslanci.

Pogovor interesentov radi postajališča na Blanci se vrši v nedeljo 29. t. m. pop. ob 4. uri pri g. Postl-u na Blanci, povabljen je vsakdo, kdor se zanima za stvar.

Nesreča. Janez Zajc, župan občine Veliki — Obrež, peljal se je dne 10. septembra t. l. z vlakom domu. Na postaji v Dobovi hotel je na vsak način izstopiti; ker pa ni vlak slučajno tam obstal, skočil je nesrečni mož iz naglo vozečega vlaka tako neprevidno v jarek ob tiru, da se je ubil in obležal takoj mrtev. — Mož si je pred kratkim največ prizadeval, da se je ustanovila v Dobovi železniška postaja in na tej postaji zadela ga je nepričakovana smrt; je pač usoda v človeškem življenju.

Pozor, vinski kupci! Bliža se čas, ko bodo zopet vinski kupci preplavili brežiški okraj na potu za dobro in ceno vinsko kapljico. Slovenski vinokupci so se dosedaj žal progosto zatekali k najzagrizenejšim sovražnikom slov. naroda à la Matheis, Schniderschitsch, del Cott, Grebenz itd. Opozorimo, da slov. vinorejska zadruga v Brežicah posreduje pri kupčiji vina. Pozivljamo vse slovenske vinotržce, da kupujejo vino le od Slovencev; brežiški Slovenci bomo letos strogo pazili, pri kom narodne (?) tvrdke kupujejo vino in bomo vsak slučaj nepotrebnega kršenja gesla »Svoji k svojim!« brez ovinkov objavili. Strvar konsumentov je, da nam pri tem domoljubnem delu pomagajo. Prosimo slovenske časopise za ponatis.

Važna odredba upravnega sodišča glede prejemanja nenaročenega časopisja. Splošno je razširjeno mnenje, da dotičnik, ki kak nenaročen časopis sprejema, ne more biti k poravnavi naročnine obsojen. Kakor pa posnamemo iz «Laibacher Zeitung», je upravno sodišče pred kratkim v enakem slučaju odločilo, da je vsak, ki časopis prejema, dolžan dotično naročnino plačati, tudi če lista ni naročil. To si naj zapomnijo zlasti oni, kojim se vsiljuje ptujski «Štajerc». Kdor si ga ni naročil, naj list, ki se mu dopošlje, vrne, sicer utegne imeti opravila s sodiščem! «Pos. Str.» se revnejšim zaupnikom pošilja brezplačno.

Z nemško „Steinklauberjevo“ opeko se je kril hlev «Posojilnice» na «Griču». Steinklauber na Pragerskem je kot znano hud slovenožre. Tudi pri tej «kupčiji» so imeli svojo roko vmes kolovodje «narodne» stranke. Živela nemškutarsko-narodnjaška zveza!

Umrli je v Krškem dne 3. t. m. obče-spoštovani gospod Frančišek Renier, oče krškega župnika veleč. gospoda Ivana Renier v 79. letu svoje starosti. Naj v miru počiva.

Na meščanski šoli v Krškem se vrši vpisovanje dne 14. in 15. septembra od 8 — 12 ure dopoldne in od 2 — 4 ure popoldne. Redni pouk se prične v ponedeljek dne 16. septembra.

Odbor sokolskega društva v Krškem se zahvaljuje na znesku 20 K, katere je prejel od Krških pevcev. Nazdar!

Josip Ferenčak

trgovec v Brežicah

naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel trgovino gos. Jos. Zevnika z dne 1. avgusta t. l. priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega in špecerijskega blaga, porcelana, stekla usnja itd. po najnižnjih cenah, jamči za zanesljivo dobro blago in za točno postrebo, ter se priporoča za mnogobrojni obisk.

Kuharica

katera bi obenem pospremala sobe in je izurjena v likanju (peglanju) dobi mesto takoj. Plača 16 do 18 kron na mesec. Kje? se izve v tiskarni v Krškem.

Hiša v Brežicah

ki stoji na voglu med kolodvorsko in bizeljsko cesto, je na prodaj. Ceno in plačilne pogoje pove lastnica Marija Vimpolšek, posestnica na Črncu.

Kolesarji pozor.

Nova kolesa, kakor tudi vsi posamezni delovi, se dobijo po najnižji ceni. Nova

„Pancer“

kolesa od 96 K naprej. Jamči se 1 leto. Zastopnik:

Niko Jerbič, Krško (tiskarna).

Herman Klabučar

klepar in krovec s škli in eternitom

☞ ☐ v Krškem. ☐ ☞

Priporočam se slavnemu občinstvu, da prevzamem vsa v mojo stroko spadajoča dela. Obenem se usojam naznaniti, da popravljam tudi mehanične stvari, kakor bicikelne, šivalne stroje, hišne brzojave in telefone itd.

Slavonska biljevina

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvrstno in z najboljšim uspehom uporablja proti zastarelemu kašlju, bolih v prsih, prehlajenju v grlu, hripavosti, težkem dihanju, astmi, pljučnem kataru, suhem kašlju, tuberkulozi itd. itd.

Delovanje izborna, uspeh siguren. Cena je franko na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 v., 4 steklenice 5 K 80 v. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 2 steklenici se ne pošilja. Prosimo da se naroča naravnost od:

P. Jurišića, lekarnarja
v Pakracu št. 200 (Slavonija).

1050 delavcev.

Ustanovlj. 1. 1872.

Pripoznano najboljši

mlatilni stroji.

Stroji za setev na novo izboljšanega sistema „Agrikola“.

Plugi iz jekla.

Brane in valjalniki.

Stroji za žetev trave, detelje in žita.

Stroji za obračanje sena in kopice.

Stiskalnice za seno in slamu, sadje in grozdje.

Hidraulične stiskalnice.

Mlini za grozdje in sadje.

Čistilnik za grozdje.

Brizgalnice za trte in sadike.

Stroji za sušenje sadja in zelenjave.

Zaloga vsakovrstnih drugih poljedelskih strojev.

Ph. Mayfarth & Co.

tvornica vsakovrstnih poljedelskih strojev.

Dunaj 2/I, Taborstrasse št. 71.

Odlikovana z več ko 590 zlatimi in srebrnimi kolajnami.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in prekupčevalci se iščejo. 8—10

Marijine kapljice!

Te kapljice se rabijo za vse no-tranje in zunanje bolezni — to je do sedaj najboljša hišna zdravilo, ki izvrsto deluje in pomaga v mno-gih boleznih. Osobito deluje izvr-stno proti protinu (gihtu), reuma-tizmu, bolenju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kašlju, prehlajenju, jetrni in bubrežni bolezni, želodčni in črevesni bolezni, napi-havanju, krču, zgagi, proti bljuva-nju itd. Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.

Delujejo izvrstno in zanesljivo. Dobrega in ugodnega so okusa, tako da jih vsak rad vzame in tudi otoci.

Cena je franko na vsako pošto: 12 steklenic 5 K, 24 steklenic 8 K 80 v., 36 steklenic 12 K 40 v. Manje od 12 steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu,

9—10 Pakrac št. 15, Slavonija.

Deln. družba združenih pivovarn Žalec in Laški trg v Ljubljani

priporoča svoje

12

izborna pivo v sodcih in steklenicah.

☞ Zastopnik pivovarne v Brežicah je g. Alojzij Schweiger. ☞

☞ Zahtevajte povsod „Posavsko Stražo“ in naj ne manjka v nobeni gostilni ali kavarni! ☞

Kdor ponižuje se sam, podlaga je tujevi peti!

SVOJI K SVOJIMI!

Slovenci! Združimo se! Sloga jači, nesloga tlačí!

Podpirajmo le svoje prijatelje! Podpirajmo le slovenske trgovce, obrtnike in krčmarje!

Naši trgovci so: tvrdka Uršič & Lipej, tvrdka A. Umek, tvrdka Jos. Boecio, tvrdka Josip Ferenčak, gosp. Janko Broz, veleindust. (zaloga moke), združeni pivovarni Žalec in Laški trg (založnik pive g. Al. Schweiger), g. Miško Balon, lesni trgovec (skladišče na prostoru del. pivovarne Žalec-Laški trg) vsi v Brežicah. G. Franc Gerec, veletržec v Pišecah, g. Andrej Frece, g. Martin Frece, g. Andrej Kos, g. Jože Vrečko itd., vsi na Bizeljskem. G. J. Vidmar in g. Anton Zorčič v Kapelah, g. Rozalija Novak in Franc Perger v Dobovi, g. Franc Petan v Sromljah, g. Karl Prešiček v Zdolah, g. Anton Vahčič na Vidmu.

Naši obrtniki so: svečar in medicar Maks Hierländer, brivec in lasničar Josip Holy, krojač Pavl Kovačič, sedlar Franc Krulc, klobučar Franc Lebar, lončar in pečar Fr. Mastnak, krojač Miha Novak, sodar Franc Pipan, pek Ignacij Polanšek, mizar Franc Resnik, slikar Franc Sikošek, mehanik in umetni ključavničar, Franc Pintarič, klepar Ignacij Zalokar, čevljarja Franc Veršec in Stjepan Cipek.

Naši gostilničarji so: Anton Koštomaj v «Narodnem Domu», mesarja Ivan Grobušek in Anton Klavžar, vsi v Brežicah, dalje Janez Volčanšek, Franc Zorko, Jože Mion, Anton Žerjav in Marija Kos na kolodvoru.

➡ Vse naslove izveste v „Narodnem Domu“. ➡

Podpirajte samo one trgovce, krčmarje in obrtnike, ki imajo slovenske napise!

SVOJI K SVOJIMI!

Biti slovenske krvi, biti Slovencu ponos!

Prva in največja slovenska trgovina

v Brežicah

Uršič & Lipej

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega manufakturnega, špecerijskega in železnega blaga, porcelana, stekla, usnja itd. prodaja vse po najnižjih cenah in le zanesljivo dobro "blago."

Velika zaloga tuzemskega in angleškega sukna, cajgov za moške in ženske obleke, volnena in platnenega blaga in vse drugo po najnižjih cenah.

Za mnogobrojni obisk se priporočata

z odličnim spoštovanjem

Uršič & Lipej.

Nova slovenska trgovina

„Pri novem svetu“

Jos. Boecio

v BREŽICAH (pri frančiškanski cerkvi).

Največja in najnovejša zaloga raznega manufakturnega, suknenega in volnena blaga z moškim in ženskim perilom, svilenih in drugih robcev, nogavic, čipk, nakita i. t. d.

Bogata zaloga špecerije, najlepša moka iz Majdičevega mlina v Celju, železnina, lita in posteklena posoda, porcelan, glaževina, cement, trstina, umetna gnojila, premog i. t. d.

Prodajam tudi vse deželne pridelke in kupujem iste po najvišjih cenah.

== Izvoz jajec na debelo. ==

Cene strogo solidne in točna postrežba.

SV. Cirila in Metoda.

spominjajte se družbe

Slovenci!

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem, knjigami, molitveniki in drugimi tiskovinami za vse urade, velika zaloga podob in okvirov, razne vrste šipe v vseh velikostih, barvah in debelosti, vsakovrstne reči za božič, papir, peresa, cvetke in različni kinč za jaslice, mične novosti v galanterijskem oddelku, igrače in vse drugo priporoča na drobno in debelo po nizki ceni

ANTON UMEK

v Brežicah in v Krškem.

Sprejema vsakovrstna naročila za „Zadružno tiskarno“ in knjigoveznico po zmernih cenah.

➡ POSOJILNICA V BREŽICAH ➡

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

posojuje na zemljišča in osebni kredit proti 5 1/2 % ali 6 % obrestovanju;
obrestuje hranilne vloge s 4 1/2 % (štiri in pol od sto), plačuje davek od hranilnih vlog (rentni davek) sama;
uradnje vsak ponedeljek in četrtek od 8 1/2 do 12. ure dopoldne v «Narodnem Domu», I. nadstropje;
ima svoje gostilne v «Narodnem Domu» z lepim hlevom in prostornim dvoriščem ter «na Griču» na koncu novega mostu čez Savo; toči le dobra in pristna domača, izbrana vina.
Hranilne vloge sprejema od vsakogar, posojila daje le zadruženikom.

Leta 1906 do 1. grudna je bilo prometa dva milijona tritisoč kron.

L. 1906 je bilo prometa 2.772.709.87 K. ODBOR.

Izdajatelj in odgov. urednik: Franc Antolič.

Lastnik in založnik: «Narodni konzorcij v Brežicah».

Tisk «Zadružne tiskarne» v Krškem.